

RAZPORED SV. MAŠ

03.10.2022 PONEDELJEK Francišek Borgia, duhovnik		
04.10.2022 TOREK Francišek Asiški, rd.ust.	OB 19h	BIBLIČNA SKUPINA
05.10.2022 SREDA Favstina Kowalska, rd.	KAPELA ob 18h	V PRIPROŠNJO DEVICI MARIJI ZA BOŽJE VASRTVO, pn. Dutovlje - Žvab
06.10.2022 ČETRTEK Bruno, duh.,rd. ust.	KAPELA ob 18h	+ HERMAN TAVČAR, Tomaj 19 (češčenje Najsvetejšega)
07.10.2022 PETEK Rožnovesnka Mati Božja		
08.10.2022 SOBOTA Marijin spomin		
09.10.2022 28 NEDELJA MED LETOM Sklep tedna življenja	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	+ ZVONKO ŠKAPIN, Kazlje 16a ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

DAROVALCI ZA OZVOČENJE V ŽUPNIJSKI CERKVI

Dario Filippi, Tomaj 61 - 100€
Janez Bajt, Tomaj 120 - 500€
NN, Tomaj - 200€
NN, od drugod - 400€
NN, Križ - 80€
NN Križ - 100€
Križ 102 - 50€
Tomaj 14a - 100€
Križ 107 - 50€
NN Križ - 120€
Križ 231 - 100€
NN nedelja - 50€
Tomaj 19 - 100€
NN Tomaj - 200€
NN Tomaj - 50€
NN Tomaj - 150€
TOMAJ 48a - 100€

NN KRIŽ - 50€
TOMAJ 112 - 150€
NN KRIŽ - 200€
TOMAJ 94 - 100€
NN DUTOVLJE - 50€
NN Grahovo Brdo - 50€
NN Tomaj od drugod - 150€
NN Tomaj - 150€
NN Tomaj - 500€
NN Križ - 50€
NN Tomaj - 80€
NN Križ - 40€
Dr. Cencič M. - 100€

SKUPAJ: 4.220€

Do kritja investicije manjka 2.980€. Prosim, da pohitite z darovi. Hvala vsem darovalcem.
V četrtek, 6.10. POSTAVITEV NOVEGA OZVOČENJA

PRIPRAVA NA KRST:
14.9. IN 21.9. KOMEN(19.30)
11.10. IN 18.10. - HRPELJE(19.00)
20.11. IN 27.11. - SEŽANA(16.00)
07.02. IN 14.02. - HRPELJE(19.00)
15.03. IN 22.03 - KOMEN(19.30)
07.05. IN 14.05 - SEŽANA(16.00)

POKOJNI DUHOVNIKI V ZADNJEM ČASU:
IVAN MASLO, IVAN PREMRL,
MILAN NEMAC, LOJZE
ŠINKOVEC, MSGR. SIMČIČ
OSKAR

Če kdo od starejših želi pomoč za računalnik, telefon ali tablico, sem na razpolago. Pokličite!

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
27 nedelja med letom

Štev.41/LETO X.

02.oktober 2022

Prosimo za močno vero

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 17,5-10)

Tisti čas so apostoli rekli Gospodu: »Pomnôži nam vero!«
Gospod pa jim je dejal: »Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi rekli tej murvi: ›Izruj se s koreninami vred in se presádi v morje,‹ in bi vam bila pokorna. Kdo izmed vas bo svojemu služabniku, ki orje ali pase, dejal, ko pride s polja: ›Pridi brž in sédi za mizo!‹ Mar mu ne bo rekel: ›Pripravi mi kaj za večerjo, prepaši se in mi strezi, dokler jem in pijem, nato boš ti jedel in pil.‹ Se mar zahvaljuje služabniku, ker je narédil, kar mu je bilo ukazano? Tako tudi vi; ko naredite vse, kar

vam je bilo ukazano, govorite: ›Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

RAZMIŠLJANJA

Lavretanske litanije Matere Božje so velika hvalnica naši nebeški Materi Mariji. Posebej prisrčno jih molimo v času šmarnične pobožnosti, a največkrat ob njih ne razberemo ob posameznih vzklkih njihovega sporočila. V naslednjih razmišljanjih bomo skušali to vrzel zapolniti. (iz blagovest.si)

PODOBA PRAVICE

Jezus je v svojem govoru na gori, ko je ljudi učil o blagih, med drugim dejal: »Blagor lačnim in žejnim pravice, zakaj nasičeni bodo.« Ljudje nismo lačni in žejni samo po telesni hrani in pijači, na kar nas spomni tudi izrek, ki ga je Jezus ponovil, ko se je soočil s skušnjavcem v puščavi: »Človek naj ne živi samo od kruha.« Človekovo srce hrepeni po višjih vrednotah: po ljubezni in tudi po pravici. Hrepenenje po pravici pomeni hrepenenje po izgubljenem raju, kjer je vladala harmonija in nikomur ni ničesar manjkalo. Adam in Eva sta bila zaradi upora Božji ljubezni izgnana iz raja, z njima pa je moralo raj zapustiti vso človeštvo. Greh namreč ni v skladu z Božjo pravičnostjo, ki je seveda ne moremo meriti s človeškimi merili, in šele Jezus je z daritvijo svojega telesa na križa plačal dolg človeštva, ki mu je s tem odprl raj. A dokler smo na tem svetu, še vedno okušamo posledice greha in s tem nepravčnosti. Šele s smrtjo se rodimo za večno življenje, kjer je ponovno vzpostavljena pravičnost. Da lahko to dosežemo, bi morali skozi vrata zemeljske smrti vstopiti v stanju moralne popolnosti, kar pa je pri ljudeh nemogoče – ne pa tudi pri Bogu. Božji načrt odrešenja je torej tisti, zaradi katerega lahko dosežemo stanje pravičnosti in popolnosti. Sami se namreč ne moremo rešiti. Ne morejo nas rešiti niti številne deklaracije o človekovih pravicah, saj je nemogoče, da bi s človeškimi normativi lahko izkoreninili korenino vseh krivic, ki jih trpimo na tem svetu. Še več, večkrat tovrstne deklaracije same uvajajo krivičnost. V imenu človekovih pravic se dandanes uzakonja ubijanje nerojenih otrok, uzakonja se evtanazija. In zato Jezus pravi, da nam svet pravega miru ne more dati, kajti pravičnost ni sad človekovih prizadevanj, ampak Božjega delovanja. Sad pravičnosti pa je mir. Na sodiščih pogosti zasledimo lik žene z zavezanimi očmi, kar nakazuje slepoto pravice. Gre za upodobitev Justicije, rimske boginje pravde in pravice. Ta simbol poganskega izvora nas le še dodatno spomni, da na človeških sodiščih ne moremo računati na zadostitev pravici. A na drugi strani imamo Marijo, ki je med ljudmi najbolj sledila Božji pravičnosti. Naziv »podoba pravice« je sicer vzet iz Knjige modrosti. Marija je popolna podoba Božjega Sina, kot podoba v ogledalu, ki povsem upodobi stvar, ki je pred ogledalom. Je torej najboljša upodobitev svetosti Boga. Cerkveni očetje so tako razlagali, ampak da je tudi Bog v Mariji gledal kot v ogledalu svojo podobo. Marija je v svojem življenju zelo dobro poznala ta razkorak med človeško krivico in Božjo pravico. Sama je bila obvarovana izvirnega greha, a trpljenje ji ni bilo prihranjeno. Ko je Jezus, ko so ga pribijali na križ, molil za svoje sovražnike in prosil odpuščanja, je tudi Marija morala odpuščati tistim, ki so njenega Sina mučili in pribili na križ. Božja pravica ni zgolj neko človeško povračilo za storjeno slabo dejanje, ampak predvsem odpuščanje, ki smo ga deležni prav zaradi spravne žrtve na križu. In tudi sami smo vabljeni k temu, da odpuščamo, saj nas k temu vabi tudi Jezus. Da bi pridobili to milost odpuščanja, se obračamo tudi na Marijo s ponižno prošnjo po odpuščanju.

Marija, podoba pravice, prosí za nas.

Ni bil samo dušni pastir, pač pa tudi vzgojitelj, narodni buditelj in domoljub

V Cerkvi v Sloveniji obhajamo god bl. Antona Martina Slomška 24. septembra, Slomškovo nedeljo pa na nedeljo, ki je po datumu najbližje godovnemu dnevu. Letos je to v nedeljo, 26. septembra. S tem dogodkom tudi na zunaj in slovesneje obeležimo Slomškov god. To je priložnost za poživljanje njegovega svetniškega lika, njegovo delo ter krepitev njegovega pomena za sodobni čas. Pred beatifikacijo oz. razglasitvijo za blaženega je bil **24. september** kot dan Slomškove smrti (1862) dan spodbude in molitve za beatifikacijo, odslej pa za kanonizacijo oz. razglasitev za svetnika. Anton Martin Slomšek se je rodil 26. novembra 1800 na Slomu pri Ponikvi.

Starši so ga skupaj z župnikom poslali na šolanje iz vaške nedeljske šole najprej v Celje in nato v Ljubljano, kjer se je med drugim spoprijateljil z vrstnikom, našim največjim pesnikom Prešernom, ter v Senj in Celovec. Novo mašo je po duhovniškem posvečenju obhajal septembra 1824, vendar ne v domači Ponikvi, pač pa v Olimju. Pastoralno delo je začel kot kaplan na Bizeljskem in nato v Novi Cerkvi pri Vojniku. Od tod je šel v celovško bogoslovje za duhovnega voditelja bogoslovcev, kjer je ostal do leta 1838. Pot ga je vodila v Vuzenico, kjer je bil šest let dušni pastir. Leta 1844 so mu dodelili službo kanonika na škofiji v Št. Andražu v Labotski dolini na današnjem avstrijskem Koroškem. Po dveh letih kanoniške službe se je vrnil v Celje, kjer je prevzel službi župnika in opata. Štiri mesece po zadnjem imenovanju je bil 5. julija 1846 v salzburški stolnici posvečen v škofa. Najpomembnejša Slomškova zasluga v času njegove škofovske službe je bil prenos škofijskega sedeža iz oddaljenega Št. Andraža v Maribor in preureditev škofijskih meja. Slovence na Štajerskem je združil v enotno škofijo, s čimer je zajezil potujčevanje. S tem se je zarisala narodnostna meja na severu, ki drži še danes. Mesto Maribor je postalo škofijsko središče in je doživelo razcvet v kulturnem, šolskem, versko-duhovnem in narodnostnem smislu. Ko torej govorimo o borcih za severno mejo iz leta 1918, se moramo zavedati, da so slednji branili to, kar je sredi 19. stoletja priboril Slomšek. Slednji je sicer spoštoval nemško govoreče prebivalce Štajerske, a se je hkrati zavedal, da so njegovi slovenski rojaki v precej slabšem položaju. Slomšek je bil velik kulturni delavec. Zavedal se je, da napredek raste s pomočjo pisane besede in zato je tudi sam veliko pisal. Dela je oblikoval od študentskih pesmi in kratkih pripovedi, mnogih, kasneje ponarodelih pesmi, do pridig, številnih člankov v *Drobtinica* in v različnih časopisih, vzgojnih knjig, kot npr. *Blaže in Nežica* v *nedeljski šoli*, vse od opisov velikih slovenskih osebnosti do življenjepisov svetnikov ... Njegovo ustvarjalno pot je zaznamoval velik opus, saj je že v času njegovega življenja skupaj s ponatisi izšlo kar 50 tiskanih del. Kulturno delo je dopolnjeval s spodbudami drugim, zato je preko slovenske založbe želel širiti tudi dobre in cenovno dostopne knjige. Oblast mu tega leta 1845 ni omogočila, zato je začel izdajati zbornik *Drobtinice*, ki je dolga letu prihajal v tisoče slovenskih domov. Šest let kasneje je zaživel *Mohorjeva družba*, ki vse do danes opravlja pomembno kulturno in literarno poslanstvo. Škof Slomšek si je močno prizadeval za duhovno in študijsko oblikovanje duhovnikov. Organiziral in vodil je duhovne vaje ter uvedel pastoralne konference. Z ljudskimi misijoni je pri vernikih poglobljajl vero in jih povezoval na ravni župnij. Slomškovo delo in življenje se umeščata v pomemben zgodovinski trenutek. Trud je usmerjal v krepitev narodne istovetnosti in kulturnega napredka. Iz zgodovinskih dogodkov je hitro in prodorno izluščil pomembne odločitve za prihodnost. Njegovo delo je za slovenski narod postalo kulturni spomenik. Zaradi kreposti, ki so ga v življenju odlikovale, in velikega dela, je stekel postopek za njegovo beatifikacijo, ki je potekal v treh obdobjih. Prvo imenujemo *pripravljalno* in je trajalo do leta 1925 (63 let), sledil je *škofijski* del postopka v Mariboru do leta 1962 in je trajal 37 let. Leta 1962 je bila zbrana dokumentacija posredovana v Rim. Tam se je začel t. i. *apostolski* del postopka, ki se je po 37-ih letih končal 19. septembra 1999 z beatifikacijo. Državno tajništvo *Svetega sedeža* je 15. februarja 1999 sporočilo, da *Kongregacija za zadeve svetnikov* potrjuje, da bo papež Janez Pavel II. (1978–2005) 19. septembra 1999 v Mariboru slovesno razglasil častitljivega Božjega služabnika Antona Martina Slomška za blaženega. Ali je torej blaženi Anton Martin Slomšek prvi slovenski svetnik? Morda to velja za novejši čas, a že v prvih stoletjih po Kristusu so bila naša tla zaznamovana s številnimi svetniki, od sv. Maksimilijana Celjskega, sv. Maksima Emonskega, sv. Viktorina Ptujkega preko sv. Eme Krške vse do svetnikov novejšega časa. Vsekakor pa smo blaženega škofa Slomška zaradi njegovega pospeševanja domoljubja Slovenci vzeli za svojega.

Vir: katoliska-cerkev.si